



HUNSFOSPOSTEN

DEN GAMLE GARDE

Det er sikkert mange, som har ventet på noen ord om Knut Lunden under denne overskriften. Hunsfosposten har lenge hatt ham «i kikkerten», og forleden dag avla vi ham et besøk for å høre litt fra Hunsfos i riktig gamle dager. Knut er jo den eldste av den gamle garde. Til sommeren blir han 93 år, og lenge før de aller fleste av oss andre — vi hadde nær sagt — hadde tenkt på å komme til verden begynte han å arbeide på Hunsfos.

Det er ikke uten en viss spenning vi banker på hos gamle Knut. Det er en tid siden vi har sett ham, og vi lurte på om han er like frisk og ungdommelig som han var sist vi så ham. I hans alder kan det jo gå fort nedad bakke. Men vi kunne spart oss enhver bekymring i så måte. Knut er like spenstig og rak i ryggen. Vi kan ikke annet enn beundre ham der han står og hilser på oss med sitt lune smil. Han ber oss sitte ned, finner frem pipen sin og setter seg selv beskjedent på en spisestuestol. Vil ikke høre tale om at han trenger noen lenestol.

Vi gjør en bemerkning om pipen og spør ham når han begynte å røyke.

— Jeg har røykt skråtobakk siden jeg var en guttunge, svarer han, og det ser ikke ut som om jeg har hatt noe vondt av det.



Knut J. Lunden.

Knut er født i og har i alle dager bodd i det gamle huset sitt ved toppen av Lundekleiva. Det er over 200 år gammelt og er sikkert et av de eldste hus i Vennesla. Til huset hører et mindre gårdsbruk, som alltid har vært selvstendig. Det vil si det har ikke vært husmannsplass under noen større gård som så mange andre småbruk i Vennesla.

Da Knut var gutt var det hverken skole på Vikeland eller på Hunsfos. På Vikeland var det bare noen ganske få hus, vesentlig husmannsplasser under Vigelands hovedgård, og på Hunsfos fantes det i det hele tatt ikke hus før fabrikk ble bygget. Knut og søskenene — de var 4

i alt — gikk på skole på Kvarstein. Det var langt å gå for dem særlig om vinteren når de måtte stampe i sneen.

— Vi var ca. 40 elever på skolen, forteller han. Vi gikk hver dag og hadde 3—4 timer om dagen. Læreren het Bernt Robstad og var fra Øvrebø.

Det var nok litt av hvert som foregikk på skolen i den tiden. Vi har oppdaget at Knut ikke er så lite av en skøier, og han kunne sikkert fortelle om mer enn en skøierstrek han har begått på skolen; men det er Hunsfos og arbeidet hans der vi skal snakke om. Vi skal bare nevne at Knut også er konfirmert i Vennesla, og presten som konfirmerte ham, het Meisterlin.

— Mestforlein kalte far ham, sier han.

— Når begynte du så å arbeide? spør vi.

— Det var som vanlig i den tiden straks etter konfirmasjonen. Først gikk jeg en kort tid i lære hos en smed og hjulmaker i byen. Sommeren 1880 begynte jeg i smia på Hunsfos. Otterelvens Papirfabrikk het det den gangen. Jeg husker godt da fabrikk ble anlagt i 1873. Det var en løytnant Kirsebom som var bestyrer da jeg begynte. Der var ca. 100 mann i arbeid da, og der var bare en papirmaskin, som forresten var av engelsk opprinnelse. Det var 2 mann i smia og 2 hjelpegutter.

Smia — eller Smelja som den ble kalt — lå omtrent ved nedre enden av kubbhaugen. Der var nok å bestille for nesten alt måtte håndlages. Jeg husker en gang vi laget en 4 tommers aksel som var 30 fot lang. Den ble sveiset ved oppvarming og ble slått sammen. Vi hadde opp til 40 kg. på blåsebelgen. Etterpå ble den dreiet på verkstedet. Dette lå i flukt med smia. Der var dør inn fra denne.

På verkstedet var det bare 2 mann i den tiden, hvorav den ene betjente dreiebenken, som var av den gamle sorten selvfølgelig. Den ble drevet av en rem eller rettere sagt vaier som stod i forbindelse med sliperiet. Verkstedet var et godt stykke fra sliperiet, så vaieren var minst 50—60 meter.

Der var greit å arbeide i smia, forteller Knut videre, men av og til måtte han inn og smøre maskinen, og da kunde det nesten gå på livet løs når han skulde krype under og mellom alle de remmene der da var. Men Knut kom aldri ut for noe uhell.

Under anleggsperioden mellom 1910 og 1920 var han borte fra fabrikken 2—3 år og drev helt for seg selv. Kom så tilbake og stod i smia til sommeren 1936, da han gikk av på pensjon. Et par år etter fikk han kongens fortjenstmedalje.

Vi nevnte at det ingen bebyggelse var på Hunsfos før fabrikken ble bygget. Øya var ikke annet enn en skogbevokset holme, hvor ongene gikk på oppdagelsesferd med pil og bue. Der fantes visstnok en skarve bro over til den, men det var bare løse planker en gikk på. Midt på øya var det en liten dam, omtrent der hvor den øvre inngangen til P. M. V. er.

Men så ble det slutt på idyllen da Otterelvans Papirfabrik ble dannet. Øya eides av Endre Moseid. Han solgte den til det nye selskapet og fikk godt betalt for den, forteller Lunden.

— Hvem var det som deltok i byggingen av fabrikken?



For de så ham alle sammen og ble forferdet. Men han talte straks til dem og sa: Vær frimodige, det er meg, frykt ikke. Markus 6, 50.

Disippelflokken har nettopp opplevet det store under, da Jesus metter de 5 tusen menn. Hans herlighet ble åpenbart på en forunderlig måte. Men der står så betegnende i vers 52: For de hadde ikke fått forstand av det som var skjedd med brødene, men Deres hjerter var blitt forherdet. Jesus kan også idag komme til sine gjennom storm i en mørk natt. Hvor får vi ikke oppleve den sannhet som ble uttalt i fra slektens begyndelse. For med synden kom sorg, sykdom og død. De er realiteter som ingen av oss kommer utenom. Likesom en storm kan gjøre oss mennesker ringe i egne øyne. Når livets mange motganger møter oss, når sorg, sykdom og død kommer til våre kjære, da kommer Han ennå idag som ved et under til oss, og sier: Vær frimodig, det er meg. Frykt ikke. Men nå har jeg alt, ja alt i Jesus, lægedom for alle hjertesår. Ingen synd som ikke han forlater, ingen nød som ikke han forstår. Om jeg eier Jesus, bare Jesus, og i hele verden intet mer. Å så eier jeg deg alt i Jesus, han som liv og overflod meg gir.
S. J.

— Det var mest folk fra bygda. Samtidig med byggingen av fabrikken ble det satt opp en bestyrerbolig, som også tjente som kontor den første tiden. Det ble dessuten bygget et lite hus som gjorde tjeneste som en slags spisebrakke.

— Trass i at det var lang og slitsom arbeidsdag hadde dere vel litt moro av og til i gamle dager?

— Det var kje kon leven, svarer Knut kjapt og ler.

Det var nok litt drøit sagt, men litt av hvert foregikk det sakens, og på vårt spørsmål om Knut kan huske noen komiske hendelser får vi ut av ham at han en gang narret en tysker som het Bødicker, ut i dammen. Ved land lå det nokså meget sagflis. Det så ut som en flåte, og Knut spurte ham om de ikke skulde ta seg en tur ut på flåten.

— Du må gå først, sa tyskeren.

— Nei, du først, sa Knut, og dermed hoppet tyskeren ut — og rett i vannet. Han var visst ikke særlig svømmedyktig, for han greidde ikke å kare seg i land igjen før han var drevet over til den andre siden av dammen. Det var en 15—20 meter over dit.

En gang fikk Knut og en annen narret en kamerat — la oss kalle ham Gustav Pedersen — til å male forbokstavene sine på dodøren. De spurte ham om han ikke hadde sett noe sted at det stod W. C. på dodøren. Jo, det hadde han da sett. Det skulle bety Walter Cross eller noe lignende sa de til ham; og dermed gikk mannen hjem og malte G. P. på sin spesielle dør.

Men det var ikke bare Knut som fikk det til å gå ut over andre. Vi har latt oss fortelle at kameratene var flittige til å gjøre gjengjeld. En gang hadde de stappet krutt ned i pipa hans og lagt tobakk på toppen. Da Knut skulle tende pipa, blåste selvfølgelig hele greia i taket, men Knut tok det med godt humør.

Lønningen var jo ikke rar i gamle dager, og Knut hadde stor familie. Det ble hele 14 barn til slutt, og det skulle noe til å klæ og mette så stor en flokk. Knut måtte derfor henge i når han kom hjem også. Han bygde seg sin egen smie, og der hendte det ikke så sjelden at både konen og flere av barna måtte være med å hjelpe. Tone og Knut slo, og ongene blåste belgen.

HUNSFOSPOSTEN

utgitt av:

Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:

Edv. Tobiassen

Trykt hos

Edgar Høgfjeldt A.s. Kristiansand S.
på Hunfos' Satinert trefritt trykk 110 gr.

God påske!

I anledning av påsken kommer Hunsfosposten denne gangen ut med litt mer variert og underholdende stoff enn vanlig. Vi går ut fra at ingen er opplagt til å fordype seg i lange artikler om papir og papirfremstilling eller annet teknisk stoff. Påsken står for døren, og mange er sikkert opptatt med å forberede påskeferien enten den skal tilbringes på fjellet, på Hunfosheimen eller i en hytte på heia eller ved sjøen.

Vi ønsker våre lesere en god ferie og håper alle kommer tilbake ladet med nye krefter.

Som oftest gikk barna opp til Hunfos med middagsmaten hans. Da kunne han ta seg en hvil med det samme han kom hjem, og så begynde på igjen med fornyede krefter. Ofte kunne han arbeide til 10—11 om kvelden. Han sier selv at den hvilen trengte han, ellers kunne han ikke holdt ut å arbeide så lenge. Det høres ut som han kunne kunsten å slappe av når det trengtes. Det er kanskje en av grunnene til at han har holdt seg så frisk opp igjennom årene. — Aldri har han vært ordentlig syk. Han har bare vært på sykehus en gang. Det var for å få bort noen byller i nakken, forteller han.

Leser gjør han enda og hører sannelig også godt. Han er sluttet med å sykle, men spaserer enda gjerne helt til Vennesla. Vi vil håpe at han får beholde sin gode helse så lenge han skal leve og ønsker den gamle hedersmann en fortsatt lys og lykkelig alderdom.

Bert.



Personalia

Vi gratulerer:

65 år.

Tobias Omdal, papirfabrikken, fyller 65 år 6. april.

60 år.

Olof Birger Olsson, verkstedet, fyller 60 år 3. april.

Sofie Baardsen, fyller 60 år 16. april.

Gunvald Hagman

IN MEMORIAM



En av Hunfos Fabrikker's eldste og mest trofaste arbeidere, Gunvald Hagman, er gått bort i en alder av nærmere 87 år.

Hagman var i sterkere grad enn de fleste andre knyttet til Hunfos. Fra han var ganske liten og opp igjennom mange år bodde han på Hunsøya, og meget tidlig begynte han å arbeide på fabrikken. I konfirmasjonsalderen begynte han for alvor i smedlære. Senere gikk han over i elektrikerfaget og virket som elektriker til han gikk av på pensjon i 1936. I 1938 ble han dekorert med Kongens fortjenstmedalje.

Hunfosposten hadde i fjor et lengere intervju med ham der han fortalte interessant fra fabrikken i gamle dager.

Hagman var en avholdt og omgjengelig mann. Han var frisk og ungdommelig til han plutselig ble revet bort.

Vi lyser fred over hans minne.

NORSK TEKNISK MUSEUM

Hvis noen er interessert i Norsk Teknisk Museum, Oslo, og ønsker å støtte dette, går det an å tegne seg som medlem. Ved å betale kontingenten, kr. 10,— pr. år, får man tilsendt årboken Volund, som i år kommer ut for første gang.

NY SLIPEMETODE

Denne gjelder ikke sliping av tømmer, men sliping av knivene på Masson Scott maskinen. Før måtte disse byttes opp til et par ganger i uken, og man hadde adskillig bryderi med dem. Nå blir knivene slipt på en annen måte, og de holder 3—4 måneder før de må slipes påny. Det er Martin Hansen på verkstedet som har funnet på den nye metoden.



Vet du det?

1. Hvilken helgen kjennes som «Ridderlighetens symbol»?
2. Hva kalles læren om krefter og bevegelse?
3. Hvor langt skal et kastespyd være og hvor meget skal det veie?
4. Hva kalles bakteriene som fremkaller vanlig sårbetendelse, hals-syke etc.?
5. Hva heter den nye presidenten i Tsjekkoslovakia?
6. Hva heter hovedstaden i Pakistan?
7. Hva kalles en sykkel for to personer?
8. Hvem ble nordisk mester på skøyter i år?
9. Hva betyr forstavelsen hyper-?
10. Hva betyr ordet Kennel?

Svar finner du på side 7.



Vinterens skirenn

ble vi snytt for. Først sviktet sneen, og så kom våren som julekvelden på kjerringa. Vi får håpe på bedre sneforhold til neste vinter.

Fotball — fri-idrett — håndball.

Fotball- og fri-idrettstreningen er allerede begynt så smått. Fotballspillerne trener om onsdagen og treningen i fri-idrett foregår om mandagen. Over påske begynner damene med håndballen. Vi henviser til oppslag som vil komme ang. treningstider etc. og henstiller til alle som kan å slutte opp om bedriftsidretten.



Rhineland Paper Co., Wisconsin, vil prøve en dansk tresort. Fabrikken skal plante ut 25.000 hybrid pileplanter for å prøve en ny hurtigvoksende tresort. Utviklet i Danmark sies dette piletreet å kunde vokse 12 fot i de første 6 måneder og nå den overraskende høyde av 26 fot på fem år. Danske forstmenn

på besøk i Wisconsin fortalte at det på fire år var mulig å få piletrær med 10" rottdiameter og tilstrekkelig høyde til å gi to stykker masseved pr. tre.

*

I Amerika holder man på med å utarbeide en ny metode til å fjerne barken fra masseveden. Den går ut på å nytte centrifugalvirkningen til separering av barken fra massen. Det sies at metoden vil eliminere de nårørende kostbare barkemetoder i skogen og i fabrikkene.

*

I nærheten av Ciudad Trujillo på Haiti bygges det nå en papirfabrikk som skal bruke bagasse (sukkerrøravfall) som råstoff. — Produksjonen skal bli på 8500 tonn, hvorav 2000 tonn avispapir, 3000 tonn skrive- og konvolutt-papir, 1000 tonn sekkepapir og resten bølgepapp og kartong. (Paper Trade Journal).

*

I British Columbia finnes antagelig verdens lengste kraftledningsspenn. Det er 3250 m. langt og bæres oppe på den ene siden av tre 15 m. høye master, en for hver fase. Kablene er 32 mm. galv. stålvaiere som veier 5½ kg/m. Spenningen er 170 KV. Det kan nevnes at Norges lengste kraftledningsspenn over Lusterfjorden i Sogn er 2600 m. (Teknisk Ukeblad).

Påskeglede

Han er ikke her! lød engelens ord.

Graven ham ei kunde holde. Han sprengte dens murer og opp han fôr.

Det rystet i helvedes volde. Døden på korset var gyldig for Gud.

Derfor brast graven på allmaktens bud.

Han er ikke her! lød seierens ord. Englene jublet av glede.

Nu kan hver fattig synder på jord inn i Guds himmel få trede.

Stor er Guds nåde mot verden som falt.

Gud selv gav soning og fullbragte alt.

Han er ikke her! Se graven er tom.

Han høiere opp har flyttet. Derfor det lyder: Du synder, å kom,

og synden med nåden få byttet. Og når du så kommer og synker i kne,

da skal du den oppstandne Frelser få se.

PAUL SKIAKER

Den som ikke har gudsfrykt i arbeidsklærne, har det heller ikke noe annet sted. Ludvig Hope.

*

Alle evner slipes ved tidlig bruk og vanen til å hjelpe seg selv.

O. Thommesen.



JULEMINNER VED PÅSKETID

(På grunn av plassmangel er disse bilder fra Hunsfosbarnas juletreffest ikke kommet med tidligere).

Hunfosheimen fulltegnet i påsken

— Det er vel svært mange som har søkt om å komme til Hunfosheimen i påsken? spør vi Anders Myhrstad.

— Ja, alt i januar sikret de fleste seg plass. Jeg har egentlig ikke lenger noe med selve innkvarteringen å gjøre, men jeg får jo rede på hvem som skal dit etterhvert som innmeldingene kommer. Det blir også i år flere familier med barn. Det er bare synd sneen er borte alt, men vi får jo håpe på godt vær i alle fall.

— Er du ellers godt fornøyd med besøket deroppe i år?

— Ja, heimen har vært veldig godt besøkt fra jul og til nå. Besøket har vært langt større enn i fjor, og det er hyggelig å merke at det går den rette veien. En annen ting vi er fornøyd med er at folk har vist en pen oppførsel. Selvfølgelig kan der være enkelte småting en kunne ønske at alle tok mer hensyn til, f. eks. å lufte godt etter seg på rommene og å sørge for at alt avfall kommer i avfallsdunkene. Når alle blir klar over at Hunfosheimen er vår egen eiendom, og at vi alle har like stor plikt til å verne om den, tror jeg ikke det skal bli noe større å sette fingeren på.

— Er det kommet noen nyanskaffelser i år?

— Ja, fabrikkens har nettopp kostet golvtepper til peisstuen, leseværelset og alle soverommene. Dessuten har vi fått tilatelse til å lage forskjellige ting på verkstedet som er kommet på plass, bl. a. en stor bokreol til leseværelset, vedkorver etc. Ingeniør P. A. Ellingsen har skjenket heimen en større boksamling med bl. a. de samlede verker av Ibsen, Bjørnson, Kielland og Lie og dessuten en hel del årganger av interessante tidsskrifter. En av fabrikkens arbeidere har gitt verket om den 2. verdenskrig. Det var 24 store hefter som vi har sendt til innbinding.

Alt dette er vi selvfølgelig vel-

dig takknemlige for. Skulle noen fler har gode bøker å være av med, ville vi sette pris på om de ville huske på Hunfosheimen.

Myhrstad forteller videre at heimen har fått to pene malerier til. De er malt og skjenket av Borgny Salvesen og Arne Johansen. Myhrstad ber oss om på styrets vegne å rette en hjertelig takk til givene.

— Hvordan går det med utvidelsesplanene?

— Styret har oppnevnt en komité på tre mann til å ta seg av disse. Det er Gustav Andersen, Olav Wennerberg og meg selv. Det er i orden med tomten som er på 95 mål, og nå skal vi først se litt på en vei som skal gå fra

heimen og ut til enden av Montangen. Fra denne skal det da gå sideveier til de 8—10 hyttene som det er meningen å bygge etter hvert. Den første har vi allerede fått materialer til. Det er fra den gamle spisebrakka i Ålefjær, og straks etter påske begynner vi å rive på den, men når vi kan begynne å sette opp hytta er det ikke så godt å si. Foreløpig er der en hel del annet arbeid som må gå foran. Det meste skal gjøres på dugnad, og vi håper at fabrikkens folk vil melde seg flittig til dugnadsarbeidet. Fabrikkens stiller den samme bilen til rådighet som vi hadde i fjor.

Til slutt nevner Myhrstad at veien inn til Hunfosheimen skal bli ferdig i vår, og den kommer til å bli riktig fin.

Halvglemte minner

Kosekveld ved Mjøsa.



Nå har vi sommeren snart igjen og dermed den etterlengtede ferien. For de fleste av oss er det vel ikke noe problem hvor vi skal tilbringe disse kjærkomne 14 dagene; men for en ungkar og spillemann stiller det seg litt anderledes — hele Europa er hans så lenge pengene strekker til og passet er gyldig.

Sommeren 1938 var vi 3 kamerater som ble enige om å slå våre oppsparte penger sammen og ta en ordentlig langtur her i Norge. Utlandet hadde vi sett så meget av, men vårt eget fødeland var et mindre kjent kapiel for oss. Vi hadde 2 kraftige motorsykler til rådighet, så fremkomstmidlet var løst på forhånd, og turen var delvis planlagt på følgende basis: vi kjører der vi har lyst til å kjøre.

Ferien fikk vi i august, og strålende vær var det hele tiden. Vi startet om morgenen med kurs for Oslo og tok

det med ro for å kunne se mest mulig. Langs kysten er der jo litt av hvert å titte på for dem som ser det første gang.

Vi overnattet i vårt flotte 4-manns telt et sted mellom Drammen og Oslo og sov som steiner til Kåre uforskyldt kom til å sette den ene foten i ansiktet på Bjarne. Denne trodde antagelig det var et alminnelig overfall og satte i et brøl.

Etter at vi hadde inntatt et bedre måltid, som Kåre var mester for, startet vi igjen, og etter en halv times kjøring var vi i Oslo. Syklene og oss selv parkerte vi på Ungdoms Hospitet. I Oslo var vi i 2 dager og besøkte Vikan-utstillingen og alle severdighetene på Bygdø samt Nasjonalgalleriet.

Deretter bar det østover til vi kom til Kløfta, hvor vi tok en liten stopp for å få litt å drikke. Aldri har vel Ringnes Pils smakt så godt, for vi var

HOBBYENS BETYDNING

Følgende artikkel har vi tillatt oss å sakse fra Christiania Spigerverk's bedriftsavis «Speaker'n»:

Det er synd på alle de mennesker som ikke har en hobby, for det er unektelig så at en blant dem som ved siden av sitt vanlige arbeid har en hobby eller fritidsbeskjeftigelse, meget sjelden finner noen som det er anledning til å synes synd på, for som regel er det lykkelige og harmoniske mennesker.

Dette ble uttalt av en museumsdirektør ved åpningen av en stor internasjonal modellutstilling i Stockholm for et par år siden.

Og dette er sant. Det er sikkert unødvendig her å tale om hvor interessant og stimulerende en hobby som for eksempel modellbyggingen, er å kunne hengi seg til etter endt arbeidstid. Det fornøielige er at det ikke finnes noen faste grenser for denne art

av nevenyttighet, og det behøver ikke bli hverken dyrt eller skremmende. Det eneste som trenges er den levende interesse, og den pleier å vokse med årene.

Vi som arbeider med hobby-saken og dens fremme vender oss først og fremst til ungdommen, og her regner vi naturligvis i første rekke med den oppvoksende slekt, men også til alle dem som har sitt ungdommelige sinn i behold, og til alle dem som er interessert i å lage noe.

I en lang rekke yrker er det av stor betydning å kunne forstå en tegning og arbeide etter den, eller å kunne lage en tegning eller utføre en konstruksjon av et eller annet.

Noe annet kan ikke stilles ved siden av modellbyggingen når det gjelder på en grei og rimelig måte å gi gutter det første innblikk i det tekniske og praktiske ved en arbeidsoppgave. Dessuten

både varme og tørste. Neste stopp var ved Eidsvoldsbygningen, som vi besø. Det var en opplevelse av de største for meg historisk sett å få rusle rundt og drømme meg tilbake til hva som foregikk her for at vi skulle få et selvstendig Norge.

Om kvelden stoppet vi ved Mjøsa og slo opp teltet vårt like ved vannkanten og hadde det riktig koselig. Etter et friskt bad neste morgen med etterfølgende frokost gikk turen videre til Lille-Hamar, hvor vi tok fergen over til Gjøvik. Derfra fortsatte vi over heia til Fluberg og Dokka og så Randsfjorden for første gang. Videre over Tonsåsen og inn i hjertet av Valdres (Fagernes). Det panoramaet vi fikk se før vi kom ned, var et sjeldent vakkert syn.

Campingplass fant vi på heia over til Gol på et sted som heter Sanderstølen, hvor det rant en liten elv forbi. Det var heller litt kaldt så høyt på heia, men det var lunt og godt inne i teltet. Neste dag tøffa vi videre til Ål, Hol og Geilo, hvor vi traff på Bergensbanen, og så videre til Dagali og Opdal. Utforkjøringen ned til Nore i Numedalen var bratt, men veien var bra, og snart bruste Numedalslågen ved siden av veien.

Nore Kraftstasjon var et gigantisk

verk av ingeniørkunst. En ble liten når en så de kolossale rørgatene som strakk seg hundrevis av meter oppover bratte fjellet. Veien på vestsiden av Lågen er skutt inn i fjellet et langt stykke fra Nore og nedover, og fra veien og ned til elven er det flere steder 20—30 m. stupbratt ned. Neste stopp var Kongsberg, hvor vi strakte benene litt, og så bar det over til Notodden, gjennom Telemark til Setesdalen. Ved Bjåen traff vi på en flokk med geiter som var svært glad i sjokolade, og vi fant ut at det ble sikkert en ekstra spiss på den brune geitosten. Vi var også oppe og rusla barbeint i sneen, og under forseringen av Otras øverste løp måtte vi av med sko og strømper, få buksene så langt opp som mulig og vasse ut i isvannet som rant stridt nedover. Bjarne var uheldig og mistet den ene sko. Den forsvant i et blunk, og han måtte kjøre barbeint flere kilometer før han fikk kjøpt et par gummi-sko. I Valle overnattet vi for siste gang, og neste dag bar det hjemover til stridskjorta og havrelefsa.

Denne turen kom på 45 kr. per mann, alt iberegnet — hotellopphold, inngangspenger, mat, bensin og olje. Ja, det lyder som et eventyr! Men det var da også hele turen — og så var det i 1938.

E. R.

er en velinstruert modelloppgave også egnet til å vekke interesse og anlegg som vil kunne få stor betydning når det gjelder valg av yrke.

Hvilken betydning har det ikke at evner og anlegg fastslås, så ungdommen kan velge et yrke hvor de som voksne vil føle seg hjemme og gjøre full nytte for seg.

Det stadig voksende antall hobbyutstillinger over hele landet, arrangert av forskjellige bedrifter blant deres egne arbeidere og funksjonærer, ved siden av alle de lokale hobbyutstillinger av modellbåter, -fly og -jernbaner, taler sitt tydelige sprog om hobbyens store betydning i vår rastløse tid.

Hva mener vi egentlig med å ha en hobby? Vi vet jo at det er en spesiell interesse som hun eller han har, og som blir dyrket i vedkommendes fritid.

Ordet hobby er engelsk, men er så vanlig brukt i Norge at en nå også kan si at ordet er norsk. Å definere hva en hobby er, er imidlertid meget vanskelig. Under begrepet hobby innbefattes så uendelig meget. Noen samler på frimerker, andre på bøker, mynter, fyrstikkesker, mineraler o. s. v., atter andre har fotografiering som hobby, eller de liker å tegne eller male og skulptere. Andre igjen knytter matter, vever, strikker, broderer eller bruker fritiden til håndsløid.

Ingen av de hobbyer som her er nevnt er av utpreget teknisk art. En typisk teknisk hobby som har vunnet kolossal utbredelse både her hjemme og i utlandet, er modellbyggingen.

Modeller av maskiner, båter, fly, biler, jernbaner, ja, kort sagt alle de mekaniske produkter som teknikken har frembrakt, lages nå av netthendte byggere i nøiaktige skalaer med enkle midler, og med en forbløffende presisjon og sikkerhet.

Få ting er i stand til å vekke slik interesse hos ungdommen som en vel utført modell. Enten den er et fly, en motorbåt, et

seilskip, et moderne lokomotiv eller andre ting, så setter modellen fantasien i sving og fanger interessen hos alle teknisk interesserte.

De ser det virkeliggjort som modellen representerer, det være seg båt, jernbane eller fly. Modellen gir oversikt over forhold og dimensjoner som intet annet, men det er ikke bare de ferdige modeller som fortjener interesse. Enda mer interessant er det å bygge tingene selv, og langt mer lærerikt enn bare å se dem. Det å bygge modeller burde bli mer brukt i pedagogisk øiemed, ikke minst i skolene.

På de verksteder og arbeidsplasser hvor det er mange arbeidere og funksjonærer, er det alltid en hel del som arbeider med en eller annen hobby, og som uten selv å vite det framstiller ting av stor praktisk og kunstnerisk verdi.

«Hobby» er slagordet for tiden, og ikke noe er som en hobby når det gjelder avkobling fra vårt daglige arbeid.

H. Pettersen.

Ny komposisjon.

Papirmester Willy Jensen har komponert en vals som han har kalt Sugevalsen. Den fikk sin uroppførelse på Bedriftskorets årsfest og gjorde stor lykke. Den er utsatt for piano, trekkspill, fiolin og slagverk. Komponisten spilte selv fiolinstemmen ved uroppførelsen. Det skulde være unødvendig å nevne at den måtte spilles da capo diverse ganger. Det blir sikkert sommerens store slager.

Svar på «Vet du det» side 3.

1. St. Georg (speidernes skytshelgen).
2. Mekanikk.
3. Maksimum 2,6 m. og minimum 800 gram.
4. Streptokokker.
5. Antonin Zatopocky.
6. Karachi.
7. Tandem(sykkel).
8. Carl Erik Asplund.
9. Over- eller overdrevet.
10. Hundegård.

Det meget bedre er, en ærlig ruus at drikke end at forlove sig.

Ludvig Holberg.

Til Påsken

Telefon 6811

Mye god litteratur - Påskepynt
Lys - Servietter - Fotografi-
apparater - Film - Kosmetikk
Pyntesaker - Stort utvalg i



SKOTØY til lave priser

VENNESLA SAMVIRKELAG

Telefon 6725

«Svithun» vogner

Har du sett den nye «Svithun» sportsvogn, for ikke å tale om de nye «Svithun» kombinert sports- og barnevogner

Kom inn og se, vi har nok av de.

For små damer har vi pene dukkevogner.



PARNALL VASKEMASKIN

Som koker, vrir og tømmer beholderen elektrisk.

Regulerbart varme-element.

Pris kr. 1610,—.

Kom innom og se!

EIVIND EIVINDSON

Telef. 6802

ELEKTRISK FORRETNING

Vennesla

JEG KJØPER

Deres ledige flasker, filler, jern, metaller, bilbatterier, brukte ovner og komfyrer, samt alle slags bruksgjenstander. — Henter overalt.

Sverre K. Nilsen - Vennesla Skraphandel

Telefon 6702

Var det sportsutstyr eller turutstyr du sa?

Vi har alt hva du trenger.

Vi nevner våre flotte SOVEPOSER i dun og vatt.

Alle tiders TURPRIMUSSER og RYGGSEKKER

Kom innom og se.





Kong Edward den 7. av England, som var tilstede ved et kongemøte i Danmark, gikk ut en ettermiddag for å gå en tur for seg selv. Han gikk lenger enn han hadde tenkt, men var så heldig å treffe på en bonde med hest og kjerre som han fikk kjøre med tilbake.

— Vær så snild og slipp meg av ved slottsporten, sa kongen.

— Hvem er du? spurte bonden.

— Jeg er kong Edward den 7. av England.

— Javisst, sa bonden, og lo, jeg er pave Pius den 12.

Etter at bonden hadde sloppet kongen av ved slottsporten, spurte han livvakten:

— Si meg, hvem er egentlig den mannen?

— Det er Edward den 7de.

Den forfjamsede bonden klødde seg i hodet og sa:

— Det er best du forteller Hans Majestet at jeg bare narret ham. Jeg er slett ingen pave.

*

Sint sjef til kontordamen som er for sent ute:

— De skulde vært her klokken ni!

Kontordamen:

— Hva var det som hendte da, da?

*

Fra radioreportasjen av hopprennet i Holmenkollen noterte vi oss følgende gullkorn:

Hans opphold i svevet var fint å se på. (Vi lurer på om hopperen brukte helikopter).

Flott av Austad, han ligger sikkert blandt de to beste. (Kommentar overflødig).

Han mistet satsen. (Vi trodde ikke noen drev heimebrenning i Holmenkollen).

*

Og så var det musikeren som spurte sin kollega:

— Har du en tier på deg?

— Nei, men jeg har Beethoven's niende

Månedens definisjon:

Middelaldrende — det er når en hustru sier man skal trekke maven inn — og man allerede har gjort det.

Vi fører

SPRED SATIN MALING

i alle kulører.

Peder BERNTSEN
VIKELAND
JERNVARE- & FARGEHANDEL

Til Påske

OKSE - KALV - FÅR - og SVINEKJØTT

Pålegg - Persesynte - Kalvesus - Fårelår og Leverpostei.

OLAV A. SKISLAND

SLAKTERFORRETNING

Telefon 6718. - Ring og vi bringer varene.

BILSENTRALEN

DROSJEVAKT — TURBUSS

Vakt hele døgnet. Telefon 6777

FOR VÅREN

Kali - Salpeter - Super - Fullgjødsel 20 % av uttaget av salpeteren - Havegjødsel - Potetgjødsel - Settepoteter, røde og hvite - Torvstrø - Sårkorn
Bestillinger mottas - Vi bringer.

MOSEIDMOEN SAMVIRKELAG

Vi bringer.

Telefon 6780.

GUMMIFOTTØY for voksne og barn

MALERVARER og LAKKER — MANUFAKTUR

ALT I KOLONIAL

VENNESLA LANDHANDEL

Telefon 6740

NYTT i stoffer for sommeren.

Taft, snia og silke.

Pris fra kr. 3,85 til ca. 20,00.

Vendbare popplinskafer
kr. 147,00.



Min

Herrefrisørsalong

anbefales.

Hårklipp - hårvask - massasje
barbering og føhnbølging.

Central Herrefrisørsalong

Inneh. Odd Fredriksen

Telefon 6802